

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Faisala Husseiniho v právní věci žalobce: **M. Ž.**, zastoupen JUDr. Filipem Matušem, advokátem se sídlem Lazarská 11/6, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 31. 10. 2024, č. j. 51 A 26/2024-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 19. 7. 2021, č. j. MJuP/06722/2021, Městský úřad J. (dále též „stavební úřad“) nařídil žalobci odstranění stavby „*Stavební úpravy, bourací práce a změna dispozičního řešení stavby pro rodinnou rekreaci J., L.*“ (dále též „stavba“), na pozemku st. p. XA, parc. č. XB v k. ú. L. (dále též „rozhodnutí o nařízení odstranění stavby“).

[2] Rozhodnutím ze dne 27. 4. 2023, č. j. MJuP/04333/2023 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), stavební úřad opravil zjevnou nesprávnost uvedenou v rozhodnutí o nařízení odstranění stavby; text „*na pozemku st. p. XA, parc. č. XB v katastrálním území L.*“ nahradil textem „*na pozemku parc. č. XA a XB v katastrálním území L.*“ Toto rozhodnutí napadl žalobce odvoláním. Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2024, č. j. 007381/2024/KUSK, žalovaný odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II.

[3] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu ke Krajskému soudu v Praze (dále též „krajský soud“), který žalobu shora označeným rozsudkem zamítl. Nepřisvědčil žalobní argumentaci dovozující nesplnění podmínek pro opravu zřejmé nesprávnosti dle § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“). I podle jeho názoru opravovaný údaj (spočívající v chybném označení předmětného pozemku) byl zřejmou nesprávností dle § 70 správního řádu, k níž došlo selháním v mechanické činnosti oprávněné úřední osoby. Předmětnou opravou nedošlo ani k nepřípustné změně předmětu vedeného řízení o odstranění stavby. Dle krajského soudu z ničeho nevyplývá, že by se rozhodnutí o nařízení odstranění stavby původně týkalo jiné stavby než žalobcem vlastněné stavby pro rodinnou rekreaci na pozemcích parc. č. XA a XB. Důvodnou krajský soud neshledal ani námitku, dle které stavební úřad do řízení vnesl právní nejistotu, neboť k opravě přistoupil až po dvou letech. Uvedl, že postup dle § 70 správního řádu není nijak časově omezen, přičemž nelze vyloučit, že i na zřejmou nesprávnost se přijde až s určitým časovým odstupem. Nadto krajský soud akcentoval, že žalobce sám na zřejmou nesprávnost neupozornil, což svědčí o tom, že o obsahu rozhodnutí o nařízení odstranění stavby neměl žádnou pochybnost. Žalobce má na dané chybě svůj podíl, neboť v jím doložené projektové dokumentaci bylo označení předmětného pozemku několikrát nesprávné. Rozsudek krajského soudu (stejně jako všechna dále citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu) je dostupný na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[4] Proti rekapitulovanému rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodů obsahově podřaditelných pod § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“). Souhrnně nesouhlasil s tím, že předmětnou chybu bylo lze opravit dle § 70 správního řádu jako zřejmou nesprávnost. Závěry správních orgánů i krajského soudu nemají oporu v právní úpravě. V daném případě se totiž nejedná o opravu méně významných chyb či překlepů ve smyslu daného ustanovení. Stěžovatel dále vytýkal správním orgánům, že k opravě výroku rozhodnutí přistoupily až po téměř dvou letech. Takový postup rovněž odporuje principu právní jistoty a nasvědčuje libovůli správních orgánů. Správní orgány i krajský soud nadto nepřípustně přenášejí odpovědnost za předmětnou nesprávnost na stěžovatele. Polemizoval s dílčími závěry napadeného rozsudku a správních rozhodnutí a dovozoval jejich nepřipadnost. Z uvedených důvodů proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

IV.

[5] Žalovaný se ke kasační stížnosti ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

V.

pokračování

[6] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud předně není názoru, že by se krajský soud dopustil vad ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Zdejší soud při posuzování nepřezkoumatelnosti rozsudků krajských soudů vychází z ustálené judikatury Ústavního soudu (např. nálezy ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, č. 34/1996 Sb. ÚS, a ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, č. 85/1997 Sb. ÚS), podle níž je jedním z principů, které představují součást práva na řádný a spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, čl. 1 Ústavy), jež vylučuje libovůli při rozhodování, povinnost soudů své rozsudky řádně odůvodnit (ve správním soudnictví podle § 54 odst. 2 s. ř. s.). To potvrzuje i navazující judikatura Ústavního soudu, např. nálezy ze dne 11. 4. 2007, sp. zn. I. ÚS 741/06, č. 64/2007 Sb. ÚS, v němž Ústavní soud vyslovil, že „*odůvodnění rozhodnutí soudu jednajícího a rozhodujícího ve správním soudnictví, z něhož nelze zjistit, jakým způsobem postupoval při posuzování rozhodné skutečnosti, nevyhovuje zákonným požadavkům kladeným na obsah odůvodnění a v konečném důsledku takové rozhodnutí zasahuje do základních práv účastníka řízení, který má nárok na to, aby jeho věc byla spravedlivě posouzena.*“ Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, vyslovil, že pokud „*z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu není zřejmé, jakými úvahami se soud řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatele v žalobě a proč subsumoval popsany skutkový stav pod zvolené právní normy, pak je třeba pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a tím i nesrozumitelnost ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.*“ Obdobně se Nejvyšší správní soud vyjádřil též v rozsudku ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, ve kterém uvedl, že „*není-li z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč soud nepovažoval za důvodnou právní argumentaci účastníka řízení v žalobě a proč žalobní námitky účastníka považuje za liché, mylné nebo vyvrácené, nutno pokládat takové rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zejména tehdy, jde-li o právní argumentaci, na níž je postaven základ žaloby.*“

[9] Těmto požadavkům napadený rozsudek dostál. Z rozsudku je patrné, z jakého skutkového stavu krajský soud vycházel, jak zohlednil podstatné skutkové okolnosti a jak na skutkový stav aplikoval rozhodnou právní úpravu. Krajský soud řádně vysvětlil, z jakého důvodu považuje opravovaný údaj, tj. označení stavební parcely namísto pozemkové, za zřejmou nesprávnost, kterou byl správní orgán oprávněn ve smyslu § 70 správního řádu opravit. Nejvyšší správní soud přitom považuje závěry krajského soudu za zcela souladné s právní úpravou i judikaturou (viz dále). I v dalších ohledech odpovídá rozsudek krajského soudu východiskům judikatury stran přezkoumatelnosti. Nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak podrobně by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně

přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Takovými vadami rozsudek krajského soudu netrpí. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádnou jinou vadu v postupu krajského soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. zakládající nutnost kasace napadeného rozsudku (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64).

[10] Jádrem dané věci představuje otázka, zda lze stavebním úřadem opravený údaj ve výroku rozhodnutí o nařízení odstranění stavby považovat za zřejmou nesprávnost ve smyslu § 70 správního řádu.

[11] Dle uvedeného ustanovení platí, že *opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.*

[12] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je institut opravy zřejmých nesprávností (§ 70 správního řádu) možné aplikovat pouze v případě *zjevných omylů* ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními, jež prokazují jejich správné znění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541). Nelze připustit, aby se pomocí opravy zřejmých nesprávností měnil vlastní obsah (smysl) opravovaného správního rozhodnutí, protože se nejedná o opravný prostředek ani o nové rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2024, č. j. 1 Ads 222/2024-30). Institut opravy zřejmých nesprávností slouží pouze k odstraňování různých méně významných překlepů, zkomolenin a k opravám dat, početních či „technických“ chyb, o jejichž existenci a povaze není pochyb (srov. kupř. rozsudek NSS ze dne 15. 1. 2024, č. j. 4 As 284/2022-160). Nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu může být pouze méně významná chyba, zkomolenina či překlep, např. chyba v časovém či jiném údaji (rozsudky NSS ze dne 30. 7. 2012, č. j. 5 Afs 48/2011-66, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541, č. 2119/2010 Sb. NSS, ze dne 30. 9. 2010, č. j. 5 Afs 84/2009-64). Institut opravy zřejmých chyb a nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí je společný všem procesním řádům, tedy vedle správního řádu i s. ř. s. (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214). Jednotlivé zákonné úpravy se v podstatných bodech neliší, a proto lze odkázat mj. i na judikaturu k § 54 odst. 4 s. ř. s., dle níž lze *„za zjevnou nesprávnost tak může být považována pouze chyba, ke které došlo zjevným a okamžitým selháním v duševní či mechanické činnosti osoby, za jejíž účasti bylo rozhodnutí vyhlášeno či vyhotoveno, a která je každému zřejmá. Zřejmost takové nesprávnosti vyplývá především z porovnání výroku rozhodnutí s jeho odůvodněním, případně i z jiných souvislostí“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 11. 2011, č. j. 4 Ads 139/2011-400). Oprava výroku, resp. záhlaví usnesení přichází v úvahu tam, kde je uveden *„údaj zjevně chybný, přičemž již na první pohled je zřejmé, že tato chyba byla způsobena např. nepozorností autora vydaného usnesení, aniž by bylo nutné tuto chybu komplikovaně vyvracet či ji dokládat např. dalšími listinami apod.“* (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2022, č. j. 5 As 262/2021-26).

pokračování

[13] Podle názoru Nejvyššího správního soudu postupovaly správní orgány a návazně i krajský soud v mezích shora označené právní úpravy a judikatury.

[14] Mezi stranami není sporné, že oprava chyby spočívala v nahrazení textu obsaženého v rozhodnutí o nařízení odstranění stavby „*na pozemku st. p. XA, parc. č. XB v katastrálním území L.*“ textem „*na pozemku parc. č. XA a XB v katastrálním území L.*“ Opravným rozhodnutím tak stavební úřad změnil pouze označení předmětného pozemku tak, že pozemek označil jako pozemkovou parcelu namísto chybně uvedené parcely stavební. Zůstalo přitom zachováno jak číselné označení tohoto pozemku, tak pozemku XB, který předmětný pozemek obklopuje. Takovou opravu lze i podle názoru kasačního soudu považovat za opravu zřejmé nesprávnosti ve smyslu § 70 správního řádu, kterou nedošlo ke změně vlastního obsahu (smyslu) opravovaného rozhodnutí, resp. vlastních skutkových zjištění či provedeného právního hodnocení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2024, č. j. 4 As 284/2022-160, a ze dne 12. 12. 2024, č. j. 1 Ads 222/2024-30). Jak správně dodal krajský soud, v dané věci nemohly vzniknout ani jakékoliv pochybnosti ohledně předmětu řízení, a tedy jaká povinnost byla stěžovateli rozhodnutím o odstranění stavby uložena. V oznámení o zahájení řízení vymezil stavební úřad předmět řízení tak, že se povede o odstranění stavby stěžovatele na pozemku parc. č. st. XC a pozemku parc. č. XB. Tomu odpovídají i další podklady založené ve spisu. I z nich vyplývá, že se měla odstraňovat stavba stěžovatele určená pro rodinnou rekreaci, přičemž o její specifikaci ani umístění nebylo mezi stěžovatelem a stavebním úřadem žádného sporu. Stěžovateli muselo být zřejmé i to, na jakém pozemku se stavba nachází. Správné označení pozemku nadto vyplývá i z veřejně přístupných údajů (katastr nemovitostí). V této souvislosti lze dodat, že již v rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 2. 1. 2018, č. j. MJuP/00032/2018, stavební úřad jednoznačně uvedl, že se jedná o pozemek parc. č. XA, který byl původně dle katastru nemovitostí a předložené projektové dokumentace označen jako st. p. XC. K předmětné chybě zřejmě přispělo přechíslování parcel; pozemek parc. č. st. XC byl nově přechíslován na pozemek parc. č. XA (pozemku parc. č. XB se přechíslování nedotklo). Ostatně i sám stěžovatel uváděl správné označení předmětného pozemku např. v oznámení o odstranění části nepovolené stavby a také v blanketním odvolání proti nařízení odstranění části stavby. Učinil tak mj. i v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu o zamítnutí jeho žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 2. 1. 2018, č. j. MjuP/00032/2018, v němž shodně jako stavební úřad uvedl, že jde o stavbu na pozemku parc. č. XA (původně st. p. č. XC). Z obsahu spisu tak nevyplývá, že by o identifikaci předmětného pozemku panovaly jakékoli pochybnosti.

[15] Jak tedy správně dovodil krajský soud, označení pozemku jako stavební parcely namísto pozemkové lze podřadit mezi tzv. zjevné omyly, resp. zřejmé nesprávnosti ve smyslu § 70 správního řádu. Správní orgány proto nepochybily, pokud přistoupily k opravě předmětné chyby (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 7. 2012, č. j. 5 Afs 48/2011-66, ze dne 30. 9. 2010, č. j. 5 Afs 84/2009-64, či ze dne 31. 3. 2010, č. j. 1 Afs 58/2009-541 atd.).

[16] Nejvyšší správní soud nepřisvědčil ani námitce stěžovatele, dle které byl postup správních orgánů v rozporu s principem právní jistoty a nasvědčuje libovůli správních orgánů atp. Jak již bylo uvedeno výše, během řízení o odstranění stavby nepanoval žádný spor o tom, jaké stavby se řízení a v něm vydané rozhodnutí týká. Ostatně ani sám stěžovatel

v průběhu řízení nenamítal, že by si nebyl vědom, jakého pozemku se odstranění stavby týká, resp. že by měl v tomto ohledu nějaké pochybnosti. Tuto argumentaci vznesl až poté, co stavební úřad na tuto nepřesnost upozornil a v návaznosti na toto zjištění vydal opravné rozhodnutí, ve kterém předmětný údaj opravil jako zřejmou nesprávnost. V této souvislosti lze odkázat na náleží Ústavního soudu ze dne 22. 4. 2014, sp. zn. II. ÚS 2678/13, ve kterém Ústavní soud uvedl, že: „*I když je "zjevná nesprávnost" relativně neurčitým ustanovením, jehož naplnění je třeba vždy dovozovat z kontextu skutkových a právních okolností (vztahujících se k opravovanému rozsudku a celé věci), je třeba otázku "zjevnosti" nesprávnosti hodnotit vždy z pohledu účastníka soudního řízení, jemuž je rozhodnutí adresováno, nikoliv soudu* [srov. náleží sp. zn. II. ÚS 1456/11 ze dne 10. 4. 2012 (N 75/65 SbNU 51), důraz přidán soudem].“

[17] Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné vady s vlivem na zákonnost správních rozhodnutí. Jejich závěry mají plnou oporu ve správním spisu, přičemž jsou náležitě odůvodněny. Nelze souhlasit ani s tvrzením o neurčitosti výroku. K tomu soud odkazuje na výše uvedené. I podle názoru kasačního soudu bylo a je v dané věci nepochybné, jaká stavba měla být odstraněna (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2010, č. j. 1 As 51/2010-214). Argumentace stěžovatele stran nejasného označení pozemku dle názoru soudu svědčí spíše o účelové snaze jakýmkoli způsobem zabránit nucenému odstranění stavby. Obdobně je pak nutno nahlížet i na tvrzení stěžovatele, dle kterého skutkový závěr krajského soudu, podle nějž k chybnému označení došlo z důvodu přechíslování parcel, nemá oporu v provedeném dokazování. Z napadeného rozsudku vyplývá, že krajský soud tuto skutečnost odvodil z toho, že nesprávné označení pozemku parc. č. XA jako stavební parcely začal správní orgán používat bezprostředně po přechíslování parcel, s čímž lze s ohledem na obsah spisu souhlasit. Lze dodat, že stěžovatel bezprostředně poté nenamítal, že má pochybnosti ohledně předmětu řízení, resp. o pozemku, na němž se nachází odstraňovaná stavba. Kasační soud dále konstatuje, že oprava zjevných nesprávností ve smyslu § 70 správního řádu není zákonodárcem časově omezena, neboť i na zjevnou chybu může správní orgán přijít až s odstupem času, obvykle při aplikaci vydaného rozhodnutí či při následných úkonech. Pro vydání opravného rozhodnutí totiž neplatí lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené v § 71 odst. 3 správního řádu, neboť o této opravě se nevede žádné řízení (srov. § 70 In: Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: *Správní řád. Komentář. 7. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2023).

[18] K námitce stěžovatele, dle které krajský soud přenáší odpovědnost za chybné označení na osobu stěžovatele, kasační soud uvádí, že krajský soud v napadeném rozsudku pouze uvedl, že svůj díl na nesprávném označení pozemku nese i sám stěžovatel, neboť i v jím předložené dokumentaci je pozemek chybně označen. Ačkoliv stěžovatel namítá, že se jedná o dokumentaci týkající se dodatečného povolení stavby, z projektové dokumentace jasně vyplývá, že se týká stavby, ohledně níž bylo řízení o jejím odstranění zahájeno. Nelze z ní dovodit, že by byla zhotovena ke stavbě na pozemku parc. č. st. XA, který se rovněž nachází v příslušném katastrálním území, avšak vlastní jej jiná, na řízení nezúčastněná osoba a nachází se v jiné části obce. Jak již přitom bylo výše uvedeno, v dané věci nepanovaly pochybnosti o tom, která stavba byla odstraňována, resp. kterou se snažil stěžovatel dodatečně zlegalizovat. Krajský soud nadto uvedenou argumentaci použil toliko jako podpůrnou, nikoliv stěžejní pro posouzení, zda v nyní projednávaném případě lze označení parcely stavební namísto pozemkové považovat za zjevnou nesprávnost. Na podkladě kasační stížnosti nebylo lze shledat ani žádné jiné vady či nezákonnosti, pro které by bylo

pokračování

nutno přistoupit ke zrušení rozsudku krajského soudu, resp. správních rozhodnutí. Rozhodnutí správních orgánů i soudu mají plnou oporu v právní úpravě a judikatuře, v důsledku čehož nebylo lze shledat případnou polemiku stěžovatele s jejich argumentací.

[19] Z výše uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci přitom rozhodl v souladu s § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání.

[20] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, protože mu v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2025

Tomáš Foltas
předseda senátu